

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **I. G.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. května 2017, č. j. CPR-9142-9/ČJ-2017-930310-V236, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. srpna 2017, č. j. 1 A 71/2017 - 26,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 7. března 2017, č. j. KRPA-83198-15/ČJ-2017-000022-ZAM, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (tedy pro výkon zaměstnání bez patřičného povolení), s tím, že mu nebude po dobu dvou let umožněn vstup na území členských států Evropské unie. Odvolání žalobce zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel zdůraznil, že v souvislosti s výkonem rozhodnutí o správním vyhoštění bude nucen opustit území České republiky, kde má vytvořeno veškeré rodinné i sociální zázemí, což by pro něj bezpochyby znamenalo zásadní újmu. Přiznání odkladného účinku naopak nezpůsobí újmu jiným osobám ani není v rozporu s veřejným zájmem. Stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. srpna 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, z něhož dovozuje, že by měl být jeho kasační stížnosti odkladný účinek přiznán s ohledem na jeho právo na spravedlivý proces, které zahrnuje též právo vystupovat v řízení před soudem osobně a být v kontaktu se svým zástupcem.

[3] Stěžovatel rovněž uvedl, že dne 11. září 2017 byl zajištěn za účelem správního vyhoštění v Zařízení pro zajištění cizinců Drahonice. Jediným možným způsobem, jak tento nezákonný stav odstranit a jak zajistit pobyt stěžovatele na území České republiky alespoň pro účely řízení o kasační stížnosti, je právě přiznání odkladného účinku.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření zdůraznil, že stěžovatel je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a jeho osobní účast v tomto řízení tak není nezbytná. Stěžovatel na území České republiky přicestoval na základě krátkodobého schengenského víza vydaného Maďarskem na 90 dnů, nemá zde povolen žádný druh pobytu a ani o takové povolení nepožádal. Žalovaný potvrdil, že stěžovatel byl zajištěn za účelem správního vyhoštění. S přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žalovaný nesouhlasí.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyššímu správnímu soudu je však dána možnost jej na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Způsob, jakým stěžovatel interpretuje judikaturu Nejvyššího správního soudu, svádí k závěru, že odkladný účinek by měl být přiznán kasační stížnosti každého cizince, který se domáhá zrušení rozhodnutí, s nímž je nějak spojeno nucené ukončení jeho pobytu na území České republiky. Tak tomu ovšem není. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku totiž nelze pouze poměřovat újmu hrozící stěžovateli s újmou, která by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám, nýbrž je třeba mít na paměti, že se jedná o mimořádný institut představující výjimku ze zákonem stanoveného pravidla, že podání kasační stížnosti odkladný účinek nemá. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 22. prosince 2003, č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS, *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“.*

[8] V žádosti o přiznání odkladného účinku je proto nutné vylicit individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného rozhodnutí odůvodňují; nelze pouze obecně argumentovat právem na spravedlivý proces (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. ledna 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32).

[9] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. srpna 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, na které stěžovatel odkazuje, se týkalo zrušení povolení k trvalému pobytu za situace, kdy měl cizinec na území České republiky vytvořeno veškeré rodinné, sociální a pracovní zázemí, přičemž povolení k pobytu těhotné družky cizince bylo odvozeno od pobytového oprávnění jeho samého. Stěžovatel sice v návrhu na přiznání odkladného účinku svými

pokračování

vazbami k území České republiky rovněž argumentoval, tato tvrzení jsou však v hrubém rozporu s obsahem správního spisu. Z něj totiž vyplývá, že stěžovatel překročil hranice Schengenského prostoru dne 18. února 2017 na základě krátkodobého víza na 90 dnů. Stěžovatel v rámci správního řízení uvedl, že přímo do České republiky přicestoval až v březnu roku 2017 na návštěvu za svým bratrem. Manželka i syn stěžovatele žijí na Ukrajině. Nejvyššímu správnímu soudu tudíž není zřejmé, jaké silné vazby k území České republiky měl stěžovatel na mysli.

[10] Dále je třeba zmínit, že v současné době by stěžovatel již na území České republiky i bez uložení správního vyhoštění nemohl legálně pobývat, a to proto, že platnost jeho víza vypršela ke dni 16. srpna 2017 (jak vyplývá z prvostupňového rozhodnutí o správním vyhoštění) a stěžovatel o jiné povolení k pobytu nepožádal.

[11] Stěžovatel kromě obecné argumentace svým právem na spravedlivý proces žádný další důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nenabídl. Samotné právo stěžovatele účastnit se osobně řízení o kasační stížnosti či být v kontaktu se svým zástupcem, však pro přiznání odkladného účinku nepostačuje. Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu